DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)
av den 6 mars 1979 *

I mål 100/78

har Tribunal du travail i Charleroi till domstolen gett in en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 177 i EEG-fördraget i det mål som pågår vid den nationella domstolen mellan

Claudino Rossi, via Tacconi 51, Bologna,

och

Caisse de compensation pour allocations familiales des régions de Charleroi et Namur, rue de Marcinelle 88, Charleroi.

Begäran avser tolkningen av artikel 79.3 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 5.7 1971, s. 2, fransk version; svensk specialutgåva, del 05, volym 01).

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden Mackenzie Stuart samt domarna P. Pescatore och A. Touffait,

generaladvokat: F. Capotorti,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

meddelar följande

dom

DOMSKÄL

1 Genom dom av den 19 april 1978, som inkom till domstolen den 27 april 1978, har Tribunal du travail i Charleroi i enlighet med artikel 177 i EEG-

* Rättegångsspråk: franska.

fördraget ställt frågor om tolkningen av artiklarna 77–79 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen.

2 Dessa frågor har ställts inom ramen för en tvist mellan Caisse de compensation pour allocations familiales des régions de Charleroi et Namur, motpart, och en italiensk arbetstagare och tvåbarnsfar, som sedan den 11 december 1967 har uppburit belgisk livränta från Fonds des maladies professionnelles på grund av en bestående nedsättning av arbetsförmågan som uppgår till 100%.

3 Denna handikappade arbetstagare har i Belgien uppburit familjebidrag som motparten har utbetalat fram till den 28 februari 1973, som är det datum då han återvände till Italien med hela sin familj.

4 Från detta datum har den belgiska institutionen innehållit utbetalningen av familjebidragen med hänvisning till att arbetstagarens hustru i Italien utövade förvärvsverksamhet som kan ge rätt till familjebidrag med stöd av italiensk lag.

5 Genom ett beslut av den italienska institutionen INPS i Bologna, daterat den 13 april 1976, avslogs dock hustruns ansökan om familjebidrag med motiveringen att enligt den italienska lag som var tillämplig vid den aktuella tidpunkten är det endast fadern som, när det gäller rätten till familjebidrag, tillerkänns ställning som familjeförsörjare och att denna ställning inte kan överföras till någon annan person eftersom fadern varken är handikappad eller arbetslös.

6 Det är mot bakgrund av dessa omständigheter som Tribunal du travail i Charleroi har ställt två frågor, varav den första har följande lydelse:

"Innebär det faktum att den italienska lagstiftningen för beviljande av familjebidrag inte tillåter att ställningen som familjeförsörjare överförs till hustrun då maken uppbär pension eller livränta (Fonds des maladies professionnelles) från en annan medlemsstat att artikel 79.3 i förordning nr 1408/71 inte blir tillämplig? Med andra ord, skall den belgiska institutionen åta sig ansvaret för utbetalningen av familjebidrag även om det finns rätt till bidrag i Italien till följd av att en medlem i den pensions- eller livränteberättigade personens familj utövar förvärvsverksamhet men då denna rättighet inte kan göras

gällande på grund av ett särdrag i den italienska lagstiftningen?".

7 Enligt artikel 77 i förordning nr 1408/71 har den som får pension eller livränta (le titulaire d'une pension ou d'une rente) rätt till de familjeförmåner som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat som svarar för pensionen eller livräntan, oavsett inom vilken medlemsstats territorium som den pensions- eller livränteberättigade personen eller barnen är bosatta.

8 Enligt ordalydelsen i artikel 79.3 i samma förordning skall rätten till förmåner enligt artikel 77 innehållas om familjeförmåner eller familjebidrag beviljas enligt en medlemsstats lagstiftning på grund av förvärvsverksamhet.

9 Denna regel som förhindrar sammanträffande av förmåner har endast betydelse och är endast tillämplig om rätt till förmåner faktiskt förvärvas enligt lagstiftningen i den stat där förvärvsverksamheten utövas.

10 Svaret på den första frågan är således följande. Det i artikel 79.3 i rådets förordning nr 1408/71 föreskrivna innehållandet av rätten till familjebidrag för barn för vilka fadern, som är pensionsberättigad enligt en medlemsstats lagstiftning, har försörjningsplikt, skall inte tillämpas om modern inte faktiskt har förvärvat rätten till samma bidrag med stöd av lagstiftningen i en annan medlemsstat till följd av att hon utövar förvärvsverksamhet, eller därför att endast fadern kan tillerkännas ställning som familjeförsörjare, eller därför att de villkor som ställs för att modern skall beviljas rätt att uppbära bidragen inte är uppfyllda.

11 Tribunal du travail i Charleroi har dessutom ställt följande fråga:

"För det fall den italienska myndighetens inställning inte längre är rimlig mot bakgrund av principerna om lika rättigheter för män och kvinnor, skall då inte den belgiska institutionen bevilja skillnaden mellan de belgiska och de italienska familjebidragen för att garantera de rättigheter som har förvärvats med stöd av lagstiftningen i staten för senaste anställningen och för att på så sätt undvika olika behandling av arbetstagare som har varit tvungna att uppfylla samma villkor för att få pension eller livränta?".

12 Då svaret på denna fråga inte uttryckligen framgår av förordningarna om social trygghet för migrerande arbetstagare, kan svaret endast erhållas genom en tolkning av dessa förordningar mot bakgrund av syftet med bestämmelserna i fördraget (artiklarna 48–51), vilket utgör grund för att dessa förordningar har antagits.

13 Förordningarna har inte infört ett gemensamt system för social trygghet, utan de har låtit olika system bestå vilka ger upphov till olika krav gentemot olika institutioner i förhållande till vilka bidragstagaren har direkta rättigheter med stöd av antingen enbart nationell rätt eller nationell rätt vid behov kompletterad av gemenskapsrätten.

14 Gemenskapsregleringen kan således inte, utom vid uttryckliga undantag i enlighet med fördragets syften, tillämpas så att den migrerande arbetstagaren eller hans rättsinnehavare frånkänns en del av de förmåner som de har rätt till enligt en medlemsstats lagstiftning.

15 Ett av dessa undantag anges i artikel 79.3 i förordning 1408/71 som föreskriver att rätten till förmåner, för barn som pensionsberättigade har försörjningsplikt för, skall innehållas om barnen ges rätt till familjeförmåner eller familjebidrag enligt en medlemsstats lagstiftning på grund av förvärvsverksamhet.

16 Denna regel, som skall förhindra sammanträffande av familjebidrag, är endast tillämplig i den mån den inte utan anledning frånkänner de personer som berörs en del av de förmåner som de har rätt till enligt en medlemsstats lagstiftning.

17 I de fall då det bidragsbelopp vars utbetalning innehålls i en medlemsstat är större än det bidragsbelopp som erhålls till följd av utövandet av förvärvsverksamhet skall således regeln som förhindrar sammanträffande av förmåner i artikel 79.3 endast tillämpas partiellt och skillnaden mellan dessa belopp skall beviljas som ett tillägg.

18 Svaret på den andra frågan är således att regeln i artikel 79.3 endast är tillämplig upp till det belopp som faktiskt har utbetalats till följd av utövandet av förvärvsverksamhet.

Rättegångskostnader

19 De kostnader som har förorsakats Europeiska gemenskapernas kommission, Belgiens regering och Italiens regering, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla.

20 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella

domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

– angående de frågor som genom dom av den 19 april 1978 förts vidare av Tribunal du travail i Charleroi – följande dom:

1) **Det i artikel 79.3 i rådets förordning nr 1408/71 föreskrivna innehållandet av rätten till familjebidrag för barn för vilka fadern, som är pensionsberättigad enligt en medlemsstats lagstiftning, har försörjningsplikt, skall inte tillämpas om modern inte faktiskt har förvärvat rätten till samma bidrag med stöd av lagstiftningen i en annan medlemsstat till följd av att hon utövar förvärvsverksamhet, eller därför att endast fadern kan tillerkännas ställning som familjeförsörjare, eller därför att de villkor som ställs för att modern skall beviljas rätt att uppbära bidragen inte är uppfyllda.**

2) **Artikel 79.3 är endast tillämplig upp till det belopp som faktiskt har uppburits till följd av utövandet av förvärvsverksamhet.**

Mackenzie Stuart Pescatore Touffait

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 mars 1979.

A. Van Houtte
Justitiesekreterare

A. J. Mackenzie Stuart
Ordförande på andra avdelningen